

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P. G.**, bytem Ch., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **žalovaný** či **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 29.1.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2012 č.j. X o příspěvek na mobilitu,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2012 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 27.1.2013, k níž byla připojena i kopie napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí MPSV ze dne 28.11.2012 č.j.: X, jímž bylo jeho odvolání zamítnuto a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Cheb (dále jen **ÚP**), č.j.: X ze dne 1.10.2012, kterým mu nebyl přiznán příspěvek na mobilitu (žádost podána dne 26.3.2012 a podle vyžádaného posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 10.9.2012 se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro zjištěná zdravotní postižení, ale nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen **zákon**), ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a nejedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace).*

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 28.11.2012 žalovaný popsal průběh řízení, když nejprve dne 4.7.2012 zrušil rozhodnutí ÚP, protože zdravotní stav žalobce byl posouzen k datu podání žádosti a nikoli již k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém byla žádost

podána, tj. k datu 1.3.2012, a zdůraznil, že posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely odvolacího řízení bylo provedeno Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** nebo **komise**) dne 7.11.2012, která vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace, z provedeného sociálního šetření, byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti potřebné pro spolehlivý posudkový závěr dostatečný pro vyhodnocení funkčního dopadu nepříznivého zdravotního stavu žalobce na schopnost zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace pro nárok na příspěvek na mobilitu, přičemž konstatovala, že nejde o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., a zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) téhož zákona ve vztahu k základním životním potřebám v oblasti mobility a orientace, proto bylo odvolání zamítnuto.

V žalobě žalobce zejména namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., protože závěr o nesplnění podmínky pro přiznání příspěvku na mobilitu byl posudkovým lékařem učiněn, aniž by komplexněji zkoumal jeho zdravotní stav, který žalobce popsal, když na jednání nebyl přizván, takže si nemohl posudkový lékař učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení, proto závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 28.11.2012 a uložit žalovanému, aby o žádosti znovu rozhodl a požadoval také uhradit případné náklady řízení.

*Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 6.3.2013 popsal průběh řízení a zdůraznil, že PK MPSV při posuzování schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace postupuje dle § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., z něhož je zřejmé, že vlastní vyšetření posuzujícího lékaře není nezbytně nutným podkladem pro vydání posudku o zdravotním stavu; námitku ohledně značně kolísavého zdravotního stavu žalobce ve svém odvolání neuvedl, přesto dle něho se tímto PK MPSV nezabývala; k námitce žalobce, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., žalovaný sdělil, že se jedná pouze o subjektivní názor žalobce bez doložení konkrétních podkladů jeho tvrzení. Dle žalovaného žalobce žalobní důvody uvedené v žalobě v průběhu správního řízení nikdy nenamítal a s odvolacím důvodem o ujití cca 100 metrů se vypořádala PK MPSV i žalovaný v rozhodnutí. Závěrem bylo navrženo odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 70 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**); v případě meritorního projednání bylo navrženo zamítnutí žaloby v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. a také byl vyjádřen souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s.*

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného; napadené rozhodnutí ze dne 28.11.2012 bylo žalobci doručeno dne 3.12.2012. Ve spisu je mimo jiné založen i záznam ze sociálního šetření ÚP provedeného dne 10.5.2012 (dle žalobce dojde maximálně 100 m od domu); velmi stručný posudek OSSZ Cheb, z něhož ale není zjiitelné, kdy byl posudek vypracován, snad 10.9.2012 (ÚP doručen dne 21.9.2012) s výsledkem shora citovaným; odvolání žalobce ze dne 10.12.2012 proti rozhodnutí ze dne 1.10.2012 (namítal, že jeho zdravotní stav lze jednoznačně klasifikovat jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. a také, že ujde cca 100 m, a i když zákon 108/2006 Sb. jasně definuje základní

životní potřeby v oblasti mobility – za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy je osoba schopna pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním – zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových, z čehož je jasné, že tuto základní životní potřebu mobilitu nezvládá a měl mu být přiznán požadovaný příspěvek, přesto bylo posudkově zhodnoceno, že nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace); posudek PK MPSV ze dne 7.11.2012 se závěrem, že žalobce, který nebyl jednání přítomen, je schopen zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, když rozhodujícím zdravotním postižením je ankylosující spondylarthritida V. stupně, v oblasti psychické je plně komponován, v oblasti smyslové bez postižení, kardiopulmonálně kompenzován, chodí a stojí bez opěrných pomůcek, je schopen chůze krok za krokem s přestávkami do vzdálenosti 200 m /dle praktického lékaře a revmatologa bez odpočinku ujde 500 m, dle sociálního šetření 100 m/ a k uvedenému rozdílu PK MPSV uvedla, že i přes tento nesoulad je žalobce schopen ujít 100 m a po odpočinku opět pokračovat v lokomoci, nerovným terénem se přitom rozumí chůze po chodníku z dlažebních kostek a schopnost překonávat obrubníky; *žalobce nevyužil možnosti doplnit stávající podklady před vydáním rozhodnutí správních orgánů a ani neuvedl žádné návrhy na doplnění lékařské dokumentace, ale je otázkou, nakolik je obeznámen s možnostmi žadatele o předmětný příspěvek, že je možno např. předložit nové lékařské zprávy o zdravotním stavu.*

Žalobce dne 26.3.2013 po doručení vyjádření žalovaného v replice setrval na žalobě, nesouhlasil s rozhodnutím bez jednání a zdůraznil, že při posudkovém hodnocení nebyl jeho zdravotní stav hodnocen z komplexního hlediska – celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity, když jej ankylosující spondylarthritida výrazně omezuje v oblasti mobility – při chůzi trpí závratěmi, chůze je nejistá, s malou výkonností, z důvodu snížené rotace kyčelních kloubů má značné obtíže při chůzi do schodů, z důvodu ztuhnutí a bolestivosti celé páteře má také problémy při změně poloh a sebeobsluhou. Posudkový lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že je jeho zdravotní stav značně kolísavý, ranní ztuhlost a bolestivost páteře často přetrvává po celý den, pokud taková situace nastane, není pro bolest a ztuhlost vůbec schopen pohybu, což je uvedeno jak v lékařské dokumentaci, tak i v zápisu ze sociálního šetření.

Z vyžádaného posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobce vyplývá, že jeho obsah odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí ze dne 28.11.2012, přičemž dle založeného záznamu o jednání ze dne 10.9.2012 a velmi stručného posudku o zdravotním stavu – posouzení pro účely příspěvku na mobilitu podle § 22 odst. 1 ve vztahu k § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. vypracovaného na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího praktického lékaře MUDr. V. (8.3.2012) a odborného nálezu MUDr. N. (revmatologie) ze dne 20.2.2012, laboratorního vyšetření ze dne 22.2.2012 a sociálního šetření ze dne 10.5.2012, ačkoliv zdravotnická dokumentace od praktického lékaře obnáší toliko lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu obsahující hlavně přepsání údajů uvedených v připojené lékařské zprávě MUDr. N. z 20.2.2012, kde jen v části Subj. je mimo jiné uvedeno ... má obtíže s chůzí, ujde asi 500 m a pak musí odpočívat, při chůzi je nejistota, závratě ...; také není vůbec zřejmé, zda byl žalobce informován o konání jednání OSSZ dne 10.9.2012, které proběhlo v jeho nepřítomnosti na základě dostačující dokumentace, aby

případně mohl dodat další lékařské zprávy ohledně zdravotního stavu ve vztahu k mobilitě či se jednání zúčastnit. Rovněž z posudku PK MPSV ze dne 7.11.2012 není zjištěné, zda byl žalobce o konání jednání vůbec informován, aby mu byla dána možnost se jednání zúčastnit, případně dodat pro posouzení další lékařské zprávy.

Žalovaný následně v podání ze dne 24.4.2013 (doručeno bylo i žalobci) sdělil, že PK MPSV posoudila zdravotní stav žalobce kvalifikovaným způsobem a přijatý posudkový závěr netrpí žádnými vadami, které by mohly mít vliv na průběh řízení, nebo na zákonnost vydaného správního rozhodnutí.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., *tedy v této věci k datu 28.11.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu jsou stanoveny v § 6 odst. 1 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Výše příspěvku na mobilitu činí za kalendářní měsíc 400 Kč (§ 7 zákona). Podle § 8 odst. 1 zákona schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách (tj. zákon č. 108/2006 Sb.) stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči.

Dle § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Podle § 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (tj. vyhláška č. 505/2006 Sb.).

V Příloze č. 1 písm. a) a b) vyhlášky č. 505/2006 Sb. je stanoveno:

Mobilita: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

Orientace: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 28.11.2012 je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.

Napadené rozhodnutí žalovaného není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud totiž zjistil, že žalovaný se plně nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 1.10.2012, kdy bylo i namítáno, že jeho zdravotní stav lze jednoznačně klasifikovat jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. a také, že ujde cca 100 m a nikoli alespoň 200 m, neboť žalovaný se k námitce o dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu vůbec nevyjádřil a argumentace o tom, že se touto otázkou podrobně zabývala PK MPSV a ve svém posudkovém závěru ji zdůvodnila, ale plně neodpovídá obsahu posudku této komise ze dne 7.11.2012. PK MPSV totiž pouze uvedla, že údaj žalobce o tom, že je schopen ujít maximálně 100 m, není v souladu s údajem praktického lékaře a revmatologa o schopnosti ujít 500 m, ač se jedná toliko

o údaj uvedený revmatologem již 20.2.2012 a opsaným praktickým lékařem 8.3.2012 (viz shora), přičemž sociální šetření bylo provedeno 10.5.2012, ale i přes tento výrazný rozpor ani posudkový lékař OSSZ ani PK MPSV si neověřili u uvedených ošetřujících lékařů, zda došlo či nedošlo ke zhoršení zdravotní stavu žalobce ve vztahu k mobilitě za účelem objektivního posouzení, ačkoli od 20.2.2012 zejména k posouzení PK MPSV uplynulo téměř devět měsíců, když navíc žalobce nebyl přítomen jednání a tedy nebyl ani posuzujícími lékaři vyšetřen. V posudku PK MPSV pouze konstatovala, že v případě žalobce nejde o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., a zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) téhož zákona ve vztahu k základním životním potřebám v oblasti mobility a orientace, ale zcela absentuje odůvodnění těchto závěrů zejména ohledně dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tudíž ani žalovaný se nevypořádal s tímto v napadeném rozhodnutí, když vycházel z citovaného stručného posudku.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti plně neobstál, jelikož zejména chybí úvaha o tom, jaké konkrétní skutečnosti byly podkladem pro její výše uvedené závěry, že rozhodující zdravotní postižení, pro které mu byla od 20.2.2012 přiznána invalidita třetího stupně, jak vyplývá z posudkového spisu, neodpovídá dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu ve smyslu citovaného § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. Nelze přehlédnout ani tu skutečnost, že v posudku OSSZ ze dne 10.9.2012 je uvedeno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a dále, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stavem dle § 3 písm. c) téhož zákona, aniž by byl odůvodněn tento výrazný rozpor.

Vzal-li žalovaný za stěžejní základ svých skutkových zjištění posudek PK MPSV ze dne 7.11.2012, aniž by vytčené nedostatky odstranil např. vyžádáním doplnění posudku PK MPSV, neboť tyto nedostatky nemohl žalovaný nahradit pouhým uvedením závěru posudku v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zatížil své rozhodnutí toutéž vadou. Nelze přehlédnout, že ÚP ani žalovaný v rozhodnutí vůbec nezminili prováděcí předpis, tj. vyhlášku č. 505/2006 Sb. a její Přílohu č. 1 obsahující kritéria hodnocení pro příspěvek na mobilitu, což je rovněž vadou. Krajský soud proto žalobě vyhověl, *přezkoumávané rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2012 zrušil bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a *věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, neboť v dalším řízení je nezbytné vyžádat náležité doplnění posudku PK MPSV ve shora naznačeném směru a teprve poté bude vydáno příslušným správním orgánem, který je vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Dále soud připomíná, že žalobce má možnost podat žádost o příspěvek opakovaně, není-li jeho žádosti vyhověno.*

Soud podotýká k vyjádření žalovaného ze dne 6.3.2013, že námitku ohledně značně kolísavého zdravotního stavu žalobce ve svém odvolání neuvedl, že tato skutečnost není nová, ale je zřejmá z charakteru rozhodujícího zdravotního postižení žalobce shora uvedeného, tudíž v žalobě neuvedl žádnou novou skutečnost, což vyplývá i z lékařských zpráv. Také soud připomíná, že z platné právní úpravy nevyplývá požadavek, aby PK MPSV musela v každém případě provést vlastní lékařské vyšetření žadatele o příspěvek, má-li k dispozici lékařskou dokumentaci vyhotovenou lékaři označenými žadateli o dávku v žádosti a také nemusí ke svému jednání přizvat žadatele, když může vycházet z jí dostupné lékařské dokumentace, shledá-li ji oprávněně dostatečnou pro posouzení zdravotního stavu; soud však považuje za vhodné, není-li žadateli vyhověno, aby byl vyšetřen posudkovým lékařem OSSZ či PK MPSV, neboť lékařské zprávy neobsahují vždy potřebné skutečnosti o funkčním postižení zdravotního stavu.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, avšak žalobce žádné náklady řízení nekonkretizoval, proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve *výroku II. rozsudku*.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně